

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger m. m. ved Vagervæsenet.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 577 ff.)

Sagen sættes under Forhandling.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Dette Lovforslag er meget lidet omfattende. Det angaar kun ganske enkelte Personer, som ere ansatte ved Vagervæsenet, og giver dem egentlig kun den Lønning, som de allerede have, om end kun med Hjemmel i Finansloven. Lovforslaget bringer dem navnlig den Fordel, at deres Lønning, foruden at den bliver en fast pensionsgivende Lønning, ogsaa bliver beregnet efter de samme Regler, som findes i vore øvrige Lønningslove. I Øjeblikket vil Forslaget medføre en Merudgift for Statskassen af et Par Hundrede Kroner aarligt, saa vidt jeg erindrer. Det vil vel blive lidt mere i Fremtiden, men af det nævnte Tal ville ærede Medlemmer forstaa, at det er et meget lidet omfattende Lovforslag, der dog har sin Betydning for dem, det angaar. Det er vedtaget enstemmig i det andet Ting. Jeg anbefaler det meget til dette høje Tings Vedtagelse.

Carstensen: Vagervæsenet har indtil 1890 arbejdet i Forening med Fyrvæsenet som en fælles Institution. Denne blev tvedelt, men baade før og efter Tvedelingen have, som den højtærede Minister ytrede, de Beløb, som skulde anvendes til Vagervæsenet, været bevilgede paa de aarlige Finanslove. Naar dette Forslag nu fremkommer, er det af Hensyn til de Mennesker, der ere ansatte under Vagervæsenet. Foruden visse Lønningsbestemmelser er der Bestemmelser om, hvornaar Pensionsretten indtræder, og endvidere enkelte Bestemmelser om Selpensionering, som ogsaa findes i den gældende Lov om Fyrvæsenet og i en noget forandret Skikkelse i det nu foreliggende Forslag til Ændring af denne Lov. Man har ønsket, at Vagervæsenets Personel skulde være stillet paa samme Maade som Fyrvæsenets, og det kan ikke andet end billiges. I sin praktiske Virksomhed staar Vagervæsenet nemlig Fyrvæsenet meget nær. De arbejde i samme Retning, kun med et noget forskelligt Maal, idet Fyrvæsenet inspicerer Fyrene og tage sig af de store, svære Lysbøjer, mens Vagervæsenet har at gøre

med Afmærkningen af Farvandene, dels med selve Afmærkningen, dels med Overledelsen deraf, hvor Afmærkningen er overdraget til andre Autoriteter, dels endelig med Tilsynet af de Farvande, der afmærkes af Kommuner eller private. Denne Virksomhed kræver øvede Folk, Derfor er det ogsaa bestemt og har altid været bestemt, at saavel Fyr- som Vagervæsenet kun anvender hvervet Mandskab og at kun den ledende er en Søofficer. Det er selvfølgelig meget ønskeligt, at to Institutioner, som staa hinanden saa nær, som disse gøre det, gensidig kunne overflytte Bestillingsmænd til hinanden, og det kan lade sig gøre, naar de ere ens stillede, men vanskeligt naar de ikke ere det. Jeg skal derfor paa det varmeste anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 27. April 1894 om Lønninger m. m. ved Fyrvæsenet og i Tillæg til samme Lov af 22. Marts 1897.

(Lovforslaget, som vedtaget af Folketinget, findes i Tillæg C. Sp. 573 ff.)

Sagen sættes under Forhandling.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Ogsaa dette Lovforslags Behandling vil jeg gerne indlede med et Par anbefalende Ord. Det er ligesom det foregaaende Forslag vedtaget i det andet Ting enstemmigt og uden videre Forhandling. Det gaar ud paa en noget anden Beregning af Lønningerne for Fyrvæsenet end den nu gældende. Fyrvæsenets Lønningslov er ikke saa gammel, og der er næppe Grund til at tage hele Loven op til fuldstændig Revision, men det har forekommet mig, at der kunde være nogen Grund til at ændre den paa et Par enkelte Punkter. Der er nemlig i de senere Aar ved andre Lønningslove gennemført den Ordning, at Lønningstillægene gives med kortere Mellemløb end hidtil. Mens man